

Civilretsdirektoratet vil – bl.a. i lyset af den bekymring, som udsendelsen kan have skabt hos familier, der har adopteret rumænske børn gennem Terre des Hommes – tilbyde de på gældende adoptanter, at der foretages en ny gennemgang af deres adoptionssag. De adoptanter, der tager imod dette tilbud, vil herigenem få afklaret, om der foreligger oplysninger, som de ikke blev gjort bekendt med i forbindelse med adoptionens gennemførelse.

Civilretsdirektoratet vil endvidere foretage en gennemgang af de øvrige konkrete sager m.v., der blev omtalt i udsendelsen. Civilretsdirektoratet vil senere redegøre for resultaterne af denne gennemgang og for, hvilke initiativer gennemgangen giver anledning til. Jeg vil sørge for, at bl.a. spørgeren bliver orienteret herom.

Det tilføjes, at jeg i begyndelsen af den nye folketingsssamling forventer at fremsætte et forslag til lov om ændring af adoptionsloven (genfremsættelse af lovforslag L 149 fra det indeværende folketingsårs 1. samling). Lovforslagets formål er at gennemføre en revision af adoptionslovens regler om adoption af udenlandske børn og vil bl.a. indeholde regler om øget tilsyn med de nævnte private organisationer.

Spm. nr. S 1286

Til justitsministeren (3/9 98) af:

Jann Sjusen (KRF):

»Hvordan vil regeringen sikre en ensartet forståelse af begrebet »risikobørn« hos såvel amterne som de anerkendte adoptionsorganisationer?«

Begrundelse

Ifølge artiklen »Protest mod statistik om adoptivbørn« i Kristeligt Dagblad den 2. september 1998 bliver begrebet »risikobørn« tolket vidt forskelligt af de berørte instanser.

Svar (21/9 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

1. I begrundelsen for spørgsmålet henvises til en artikel i Kristeligt Dagblad den 2. september 1998. Her anføres bl.a., at der er betydelig for-

skel på den praksis, som følges af de enkelte amter i sager om godkendelse af udenlandske børn, der er bragt i forslag til adoption.

Efter adoptionslovens § 4 a, stk. 1, gælder det som udgangspunkt, at adoption af personer, som er under 18 år, kun må bevilges, når ansøgeren er godkendt som adoptant.

Det fremgår af en afgørelse om godkendelse som adoptant, hvad den pågældende er godkendt til. De fleste, der ønsker at adoptere udenlandske børn, søger om – og bliver godkendt til – et udenlandsk barn i alderen 0-36 måneder. En sådan godkendelse betegnes som en almen godkendelse.

Når et udenlandsk barn er bragt i forslag af den pågældende adoptionsformidlende organisation, følger det af § 7 i adoptionsbekendtgørelsen (Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 597 af 5. september 1986 med senere ændringer), at de amtskommunale adoptionsråd skal afgøre, om det pågældende forslag (»matchingsforslaget«) kan tiltrædes, dvs. om forslaget ligger inden for rammerne af den meddelte godkendelse. Samrådets afgørelse kan indbringes for Adoptionsnævnet, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 1.

2. Ved et »risikobarn« forstås i almindelighed et barn, som på grund af fysiske eller psykiske forhold må forventes at være særligt ressourcekrævende. For at adoptere et sådant barn kræves det, at ansøgeren har en såkaldt udvidet godkendelse.

Bedømmelsen af, om et barn kan anses for et risikobarn, hviler på en konkret vurdering af de oplysninger, der foreligger om barnet. Det er derfor ikke på forhånd muligt udtømmende og præcist at angive, hvilke forhold der indebærer, at et barn ikke kan anvises til en adoptant med en almen godkendelse.

Som omtalt i den nævnte artikel i Kristeligt Dagblad har Justitsministeriet (Civilretsdirektoratet) den 31. august 1998 offentliggjort en statistik om de amtskommunale adoptionsråds sager om godkendelse af matchingsforslag. Statistikken, der samtidig blev sendt til Folketingets Retsudvalg, omfatter samrådssager fra 1994 og 1997.

Statistikken viser bl.a., at samrådene i ca. en fjerdedel af de matchingsager, som man behandlede i 1997, fandt, at det foreslåede barn lå uden for rammerne af den meddelte godkendelse. Den mest almindelige årsag hertil var, at